MACIEJ SZPUNAR
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. október 19.[1]

C-60/15. P. sz. ügy

Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH
kontra

Európai Bizottság

„Fellebbezés — A környezeti információkhoz való hozzáférés — Aarhusi Egyezmény — A 4. cikk (4) bekezdésének a) pontja — A hozzáférhetővé tétel megtagadásának okai — A hatóságok tanácskozásainak titkos jellege — 1367/2006/EK rendelet — A 6. cikk (1) bekezdése — 1049/2001/EK rendelet — A 4. cikk (3) és (5) bekezdése — Az intézmény döntéshozatali rendjének védelme — A tagállam által kinyilvánított tiltakozás — Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kiosztására irányuló eljárásban érintett intézményekre vonatkozó információk — A hozzáférés részleges megtagadása”

Bevezetés

1. A jelen fellebbezéssel a Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH az Európai Unió Törvényszéke 2014. december 11-i Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság ítéletének (T-476/12, EU:T:2014:1059, a továbbiakban: megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék elutasította a Bizottságnak a 2003/87/EK irányelv[2] 10a. cikkében előírt, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kiosztására irányuló eljárásában a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről a Bizottság rendelkezésére bocsátott dokumentumhoz való hozzáférésre irányuló kérelem részleges elutasításáról szóló 2013. január 17-i (GestDem 3273/2012) határozata (a továbbiakban: vitatott határozat) megsemmisítésére irányuló keresetét.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról szóló, 2003. október 13-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 275., 32. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 631. o.).

2. A fellebbezés által felvetett jogi kérdés arra késztette a Bíróságot, hogy foglalkozzon azzal az 1367/2006/EK rendelet[3] 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő elvvel, mely szerint a környezeti információkhoz való hozzáférés megtagadásának indokait szűken kell értelmezni,[4] valamint hogy értelmezze a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezmény (a továbbiakban: Aarhusi Egyezmény)[5] 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjában szereplő, a hatósági eljárások titkosságára vonatkozó megtagadási okot.

Jogi háttér

3. Az Aarhusi Egyezmény 4. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Valamennyi Fél biztosítja ezen cikk további bekezdései függvényében, hogy a hatóságok környezeti információ kérése esetén a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják a kért információt a nemzeti szabályozás keretében […]:

a) az információkéréshez fűződő érdek megjelölésének igénye nélkül;

[…]

(4) A környezeti információra vonatkozó kérés elutasítható, amennyiben az információ feltárása hátrányosan érintené:

a) a hatósági eljárások titkosságát, ahol ezen titkosságot a nemzeti jog előírja;

[…]

Az információszolgáltatás [helyesen: A hozzáférés megtagadásának] fent említett okai szűken értelmezendők, figyelembe véve az információ feltárásához fűződő közérdeket, valamint azt, hogy a kért információ mennyiben vonatkozik a környezetbe történő kibocsátásokra.

[…]”

4. Az 1049/2001/EK rendelet[6] „Kivételek” címet viselő 4. cikke (3) és (5) bekezdésében a következőképpen rendelkezik:

„(3) Az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz való hozzáférést, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot, meg kell tagadni, ha a dokumentum közzététele [helyesen: hozzáférhetővé tétele] az intézmény döntéshozatali eljárását súlyosan veszélyeztetné, kivéve, ha a közzétételhez [helyesen: hozzáférhetővé tételhez] nyomós közérdek fűződik.

[…]

3 — A környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló Aarhusi Egyezmény rendelkezéseinek a közösségi intézményekre és szervekre való alkalmazásáról szóló, 2006. szeptember 6-i 1367/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2006. L 264., 13. o.).

4 — Megjegyzem, hogy ez a kérdéskör többek között felmerül a ClientEarth kontra Bizottság ügyben (C-57/16 P), mely a Bíróság előtt folyamatban van.

5 — 1998. június 25-én Aarhusban (Dánia) aláírt egyezmény (kihirdette: a 2001. évi LXXXI. törvény), amelyet az Európai Közösség nevében a 2005. február 17-i 2005/370/EK tanácsi határozat (HL 2005. L 124., 1. o.) hagyott jóvá.

6 — Az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.).

(5) Bármely tagállam kérheti az intézménytől, hogy előzetes beleegyezése nélkül az intézmény az illető tagállamtól származó dokumentumot ne tegye közzé.”

5. Az 1367/2006/EK rendelet „Kivételek alkalmazása környezeti információhoz való hozzáférés iránti kérelmekre” című 6. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Az [1049/2001 rendelet] 4. cikke (2) bekezdésének első és harmadik albekezdése esetében – a vizsgálatok, különösen a közösségi jog esetleges megsértésével kapcsolatos vizsgálatok kivételével – a közzétételhez fűződő nyomós közérdek fennállását kell megállapítani, amennyiben a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik. Az [1049/2001 rendelet] 4. cikkében szabályozott egyéb kivételek vonatkozásában az elutasítás indokait szűken kell értelmezni, figyelembe véve a közzétételhez fűződő közérdeket, illetve azt, hogy a kért információ a környezetbe való kibocsátásra vonatkozik-e.”

A jogvita előzményei

6. A jogvita előzményei, ahogyan azt a megtámadott ítélet is tartalmazza, a következőképpen foglalhatóak össze.

7. A Saint-Gobain Glass Deutschland az üveg világpiacán tevékenykedő vállalkozás, amely a 2003/87 irányelv hatálya alá tartozó létesítményeket üzemeltet.

8. 2012. július 3-án kelt levelében a fellebbező kérte a Bizottságtól a 2003/87 irányelv 10a. cikke szerint lefolytatott, a kibocsátási egységek ingyenes kiosztására irányuló eljárásban a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről az Európai Bizottság rendelkezésére bocsátott dokumentumhoz való hozzáférést. Ez a dokumentum a fellebbező német területen található létesítményeire vonatkozó információkat tartalmaz, többek között az „eredeti üzembe helyezési kapacitásokat”, és a 2013 és 2020 közötti időszakban az ingyenesen kiosztandó kibocsátási egységek előzetes mennyiségét.

9. Az első kérelme elutasítását követően a fellebbező 2012. augusztus 7-i levelében megerősítette a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmét.

10. A német hatóságok nyilvánosságra hoztak néhány érintett információt.

11. A vitatott határozatban a Bizottság részleges hozzáférést biztosított a kért információkhoz, vagyis azokhoz, amelyeket a német hatóságok nyilvánosságra hoztak, továbbá néhány nem lényeges információhoz, a többihez való hozzáférést pedig megtagadta.

12. A Bizottság elutasító határozatában az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése alapján egyfelől úgy ítélte meg, hogy a kért információkhoz való teljes hozzáférés engedélyezése súlyosan veszélyeztetné a folyamatban lévő, és a határozathozatal idején 27 tagállamban hozzávetőlegesen 12 000 létesítményt érintő döntéshozatali rendjét. A Bizottság szerint az említett információk teljes körű közlése a tagállamok által átadott információkra vonatkozó kérdések és kifogások megfogalmazására adhat alkalmat a nyilvánosság, és elsősorban az érintett vállalkozások számára, ami a Bizottság és a tagállamok döntéshozatali eljárás megzavarásának a veszélyével járna. Ez a megzavarás komolyan hátráltathatja az említett döntéshozatali eljárást, és rossz hatással lehet a Bizottság és a tagállamok közötti párbeszédre.

13. A Bizottság nem talált olyan, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdése értelmében vett nyomós közérdeket, amely indokolta volna a kért információk hozzáférhetővé tételét, és megállapította, hogy a fellebbező által a kérelmében hivatkozott érdekek teljes egészében magánjellegűek voltak. A jelen ügyben az elsőbbséget élvező érdek a mindenfajta megzavarástól

mentes döntéshozatal biztosítása és a Bizottság és a német hatóságok közötti bizalom megőrzése volt. Emellett a Bizottság emlékeztetett arra, hogy a kért információk egy jelentős részét már nyilvánosságra hozták a német hatóságok, és rámutatott, hogy a nyilvánosság így hozzáférhetett a kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás tervezetének főbb elemeihez.

14. Végül a Bizottság megállapította, hogy még ha megállapítható lenne is, hogy a fellebbező által kért információk környezeti információk, az 1367/2006 rendelet 6. cikke akkor sem tartalmaz olyan rendelkezést, amely kizárhatóvá tenné az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében foglalt kivétel alkalmazását.

15. Másrészről az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése alkalmazásában, mivel a kért információk a Németországi Szövetségi Köztársaságban keletkeztek, a Bizottság kikérte az említett tagállam véleményét, és ez utóbbi ellenezte ezen információk hozzáférhetővé tételét. E tagállam tiltakozását az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő kivételre hivatkozással indokolta. A Németországi Szövetségi Köztársaság elsősorban arra hivatkozott, hogy a Bizottság eddig még nem fogadott el határozatot a szóban forgó információkról, és a hogy igen erős a nyomás e határozat mielőbbi elfogadására. A Bizottság szerint ezek az indokok *prima facie* relevánsnak tekinthetők.

A Törvényszék előtti eljárás és a megtámadott ítélet

16. 2012. október 31-i keresetlevelével a fellebbező keresetet terjesztett elő a Törvényszék előtt a hozzáférését megtagadó hallgatólagos bizottsági határozattal szemben.

17. A vitatott határozat elfogadását követően a fellebbező módosította az elsőfokú eljárásban benyújtott kereseti kérelmét, kérve e határozat megsemmisítését.

18. A fellebbező keresete alátámasztásául lényegében kettő jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére, a másodikat pedig az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének megsértésére alapította.

19. A megtámadott ítéletben a Törvényszék megalapozottság hiányában elutasította a keresetet, és a fellebbezőt kötelezte a költségek viselésére.

A felek kérelmei

20. Fellebbezésében a fellebbező azt kéri a Bíróságtól, hogy helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, semmisítse meg a vitatott határozatot, vagy másodlagosan utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, és a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

21. A Bizottság a fellebbezés elutasítását kéri, valamint azt, hogy a fellebbezőt kötelezzék a költségek viselésére.

A fellebbezés elemzése

22. Fellebbezésének alátámasztása céljából a fellebbező két jogalapra hivatkozik, amelyek közül az elsőt az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének téves értelmezésére, a másodikat az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének téves alkalmazására alapítja.

Az első jogalapról

A felek érvelése

23. A fellebbező előadja, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor túl tágan értelmezte a hozzáférés megtagadásának az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő indokait.

24. Rámutat, hogy a Törvényszék hibásan jutott arra a következtetésre, hogy egy intézmény olyan dokumentum esetén hivatkozhat erre a megtagadási okra, „amellyel kapcsolatosan még nem hozott határozatot", és így ezen indok alkalmazása nem korlátozódik a hatóság döntéshozatali eljárásának keretében létrejött dokumentumokra, hanem kiterjed az „említett döntéshozatali eljárásban érintett kérdésekhez közvetlenül kapcsolódó dokumentumokra" is (a megtámadott ítélet 87. és 88. pontja).

25. A fellebbező arra hivatkozik, hogy ez az értelmezés, amely nem a környezeti információkhoz való hozzáférésre vonatkozó ítélkezési gyakorlaton alapul, ellentétes az Aarhusi Egyezmény céljával, azaz a hatóságok környezeti ügyekre vonatkozó döntéshozatali eljárásának átláthatóvá tételével, és az ezen eljárás befolyásolásának a nyilvánosság számára való lehetővé tételével. A fellebbező úgy véli, hogy a megtámadott ítélet indokolása, mely szerint biztosítani kell, hogy a hatósági eljárások teljes mértékben zavartalanul folytatódjanak le és meg kell védeni őket a külső nyomástól (a megtámadott ítélet 81. pontja), összeegyeztethetetlen ezekkel a célokkal.

26. A fellebbező álláspontja szerint az Aarhusi Egyezmény vonatkozó rendelkezése, vagyis a 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja nem a teljes hatósági eljárást, hanem kizárólag a tanácskozások titkosságát védi. A „tanácskozások" fogalma egyedül e hatóság alaphatározatának meghozatalára irányuló belső tárgyalási és döntéshozatali eljárására vonatkozik, nem tartoznak ide a folyamatban lévő eljárás alapjául szolgáló tények, amelyek nem védettek. A puszta lehetősége annak, hogy az információk hozzáférhetővé tétele kérdéseket és kifogásokat vethet fel, nem indokolhatja a dokumentumokhoz való hozzáférés megtagadását, mivel ezek a kérdések és kifogások az átláthatóság követelményének részét képezik.

27. A Bizottság felveti az első jogalap elfogadhatóságának kérdését. Egyfelől azt állítja, hogy a fellebbező ebben a szakaszban nem jogosult az 1367/2006 rendeletnek az Aarhusi Egyezménnyel való állítólagos összeegyeztethetetlenségére hivatkozni. Másfelől rámutat, hogy ha a fellebbező az említett egyezménynek megfelelő értelmezés követelményére hivatkozik, ez egy olyan új jogalap, amelyre a fellebbező a Törvényszék előtt nem hivatkozott.

28. A Bizottság az ügy lényegével kapcsolatban fenntartja, hogy az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a Törvényszék által a megtámadott ítéletben alkalmazott értelmezése helyes. A Bizottság véleménye szerint az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjában szereplő „hatósági eljárások titkossága" nem korlátozódik e hatóságok tanácskozási folyamatára. A Bizottság szerint egy, a jelen vitatott határozatban szereplőhöz hasonló dokumentumhoz való hozzáférés az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján megtagadható még akkor is, ha e dokumentum nem egy hatóság belső tanácskozási folyamatát, hanem csupán az ennek alapjául szolgáló tényeket ismerteti.

Az elfogadhatóságról

29. A Bizottság vitatja az első jogalap elfogadhatóságát, azt állítja, hogy az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontján alapuló érvelés egy új jogalap, amelyre a fellebbező először a fellebbezési szakaszban hivatkozott.

30. Emlékeztetetek arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében egyik fél sem hivatkozhat első alkalommal a Bíróság előtt olyan jogalapra, amelyet a Törvényszék előtt nem hozott fel. A fellebbezési eljárás keretében a Bíróság hatásköre főszabály szerint a Törvényszék előtt megvitatott jogalapokról hozott jogi döntés megítélésére korlátozódik. Ugyanakkor ez a korlátozás nem alkalmazható azon érvek esetén, amelyek csupán az elsőfokú bíróság elé terjesztett jogalapban már kifejtett érvelés kiegészítését képezik. [7]

31. A jelen ügyben a fellebbező a Törvényszék előtt az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének megsértésére hivatkozott, azt állítva, hogy a megtagadás indokait szűken kell értelmezni. A fellebbező a 1367/2006 rendelet céljára hivatkozott, amely az Aarhusi Egyezmény végrehajtásának biztosítására irányul. Azt állította, hogy a Bizottság által hivatkozott indok alapján nem lehetett volna megtagadni az azon tényekhez való hozzáférést, amelyek szoros értelemben nem a döntéshozatali eljárásra, hanem kizárólag ezen eljárás ténybeli alapjára vonatkoznak (lásd többek között a megtámadott ítélet 41. és 86. pontját).

32. A fellebbezés első jogalapjának keretében a fellebbező hasonló érveket alkalmazott, és rámutatott emellett arra, hogy az általa követett értelmezés szintén az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjából ered.

33. Megjegyzem, hogy a fellebbező, amint az a tárgyaláson előadott érveléséből kiderül, nem az 1367/2006 rendeletet vitatja az Aarhusi Egyezményre hivatkozással, ami ténylegesen módosítaná a jogvita terjedelmét, csupán e rendeletnek az Aarhusi Egyezménnyel összhangban álló értelmezésére vonatkozó követelményre hivatkozik.

34. Márpedig, mivel első fokon a fellebbező az 1367/2006 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének megsértésére hivatkozik, amely rendelkezés az Aarhusi Egyezmény 4. cikkét hajtja végre, a Törvényszék feladata, hogy a rendelet hivatkozott rendelkezését ezen egyezmény vonatkozó rendelkezéseinek figyelembevételével, a nemzeti joggal összeegyeztethető értelmezés elvének megfelelően értelmezze. [8]

35. Ilyen körülmények között úgy vélem, hogy az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontján alapuló érv csupán a fellebbező által az elsőfokú eljárásban már kifejtett, az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésén alapuló érvelés kiegészítése.

36. Ebből következik, hogy az első jogalap elfogadható.

A kérdés érdeméről

– Az Aarhusi Egyezménynek megfelelő értelmezés követelménye

37. Az Aarhusi Egyezmény, amelyet a 2005/370 határozat hagyott jóvá, szerves részét képezi az Európai Unió jogrendjének. Az Európai Unió az egyezmény aláírásával többek közt azt vállalta, hogy az uniós jog alkalmazási körében főszabály szerint ezen egyezmény rendelkezéseinek megfelelően hozzáférést biztosít a környezeti információkhoz. [9]

7 — 2014. április 10-i Areva és társai kontra Bizottság ítélet (C-247/11 P és C-253/11 P, EU:C:2014:257, 113. és 114. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

8 — 1996. szeptember 10-i Bizottság kontra Németország ítélet (C-61/94, EU:C:1996:313, 52. pont). Lásd a jelen indítvány 39. pontját.

9 — 2013. december 19-i Fish Legal és Shirley ítélet (C-279/12, EU:C:2013:853, 35. pont). Lásd még ebben az értelemben: 2010. december 22-i Ville de Lyon ítélet (C-524/09, EU:C:2010:822, 36. pont); 2012. február 14-i Flachglas Torgau ítélet (C-204/09, EU:C:2012:71, 30. pont).

38. Az uniós jogalkotó, annak érdekében, hogy e vállalásnak eleget tegyen, két jogi aktust fogadott el: a 2003/4/EK irányelvet,[10] amelynek címzettjei a tagállamok, valamint az 1367/2006 rendeletet, amely az Unió intézményeire és egyéb szerveire vonatkozik.

39. Mivel az uniós jogalkotó úgy döntött, hogy az uniós jognak az Aarhusi Egyezménnyel való összeegyeztethetőségét e két jogszabály elfogadásával biztosítja, ezek értelmezése során figyelembe kell venni ezen egyezmény szövegét és célját.[11]

40. Emellett megjegyzem, hogy ajánlatos e két jogszabályt – a 2003/4 irányelvet és az 1367/2006 rendeletet – egységesen értelmezni, mivel az Aarhusi Egyezmény ugyanazon rendelkezéseit hajtják végre. Kifejezett ellenkező értelmű rendelkezés hiányában indokolt úgy tekinteni, hogy az uniós jogalkotó ezt az egyezményt egységes módon kívánta végrehajtani az uniós jogban, mind a tagállamok, mind az uniós intézmények vonatkozásában.

41. Megjegyzem, hogy a felek elfogadták ezeket a megállapításokat. A Bizottság többek között válaszbeadványában elismerte, hogy a megtagadás indokát az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján és 2003/4 irányelv 4. cikk (2) bekezdésének a) pontjával egységben kell értelmezni.

– A „hatóságok tanácskozásai” kifejezés

42. Az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdése a) pontjának rendelkezése szerint a környezeti információhoz való hozzáférés megtagadható, ha ez veszélyeztetné a hatósági eljárások titkosságát, amennyiben e titkosságot a jog előírja. Ugyanez[12] a megtagadási ok szerepel a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában.

43. Meg kell állapítani, hogy e két rendelkezés szövege tartalmaz bizonyos nyelvi eltéréseket. Az Aarhusi Egyezmény hiteles szövege, a francia nyelvű változat a „hatósági tanácskozásokra” hivatkozik, míg az angol nyelvű változat a „proceedings [of public authorities]”-re, amely szélesebb körben értelmezhető.

44. Ugyanez a helyzet a 2003/4 irányelv egyes nyelvi változataival is, amelyek közül egyesek a „tanácskozások” kifejezés megfelelőjeként a „belső tanácskozás” kifejezést alkalmazzák,[13] míg mások általánosabb értelemben, az eljárásnak, az eljárási feladatok elvégzésének, az eljárási cselekményeknek a titkos jellegére hivatkoznak.[14]

45. Az Aarhusi Egyezményben, és az azt az uniós jogba átültető jogi aktusokban szereplő érintett rendelkezés egységes értelmezéséhez figyelembe kell venni e jogi aktusok kontextusát és célját.[15]

10 — A környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. január 28-i európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2003. L 41., 26. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 7. kötet, 375. o.).

11 — Lásd ebben az értelemben, a 2003/4 irányelv vonatkozásában: 2012. február 14-i Flachglas Torgau ítélet (C-204/09, EU:C:2012:71, 40. pont); 2013. december 19-i Fish Legal és Shirley ítélet (C-279/12, EU:C:2013:853, 37. pont).

12 — A 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontja hasonló kifejezést (a tanácskozások „titkos jellege”) tartalmaz.

13 — Többek között az angol, a német (*Beratungen von Behörden*) és az olasz (*deliberazioni interne delle autorità pubbliche*) nyelvi változat.

14 — Többek között az angol, a holland (*handelingen van overheidsinstanties*), a litván ([*valdžios institucijų*]*procesinių veiksmų konfidencialumas*) és a lengyel (*poufność działań organów władzy publicznej*) nyelvi változat. A 2003/4 irányelv spanyol szövege (*procedimientos de las autoridades públicas*) eltér az egyezmény hivatalos fordításától (*deliberaciones de las autoridades públicas*).

15 — Az uniós jogban valamely jogi szöveg egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést az érintett szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell értelmezni. Lásd többek között: 2014. április 9-i GSV-ítélet (C-74/13, EU:C:2014:243, 27. pont).

46. Az Aarhusi Egyezmény és a 2003/4 irányelv célja, hogy az információ kiadásának általános szabállyá nyilvánításával, és a megtagadás okainak néhány egyértelműen meghatározott esetre történő korlátozásával biztosítsa a környezeti információkhoz történő szélesebb körű hozzáférést.[16] Az e jogi aktusok által követett elv szerint a hozzáférés megtagadásának okai szűken értelmezendők.[17]

47. E célt figyelembe véve a „hatóságok tanácskozásait" véleményem szerint nem lehet úgy értelmezni, hogy az a hatóság előtti teljes eljárásra vonatkozik. Egy ilyen túlságosan tág értelmezés nem teszi lehetővé az érintett megtagadási ok hatályának megszorító körülírását és értelmezését.

48. Úgy vélem, hogy az előkészítő munkálatok is megerősítik a „tanácskozások" kifejezésnek a például az Aarhusi Egyezmény francia nyelvű változatából következő szűk értelmezése melletti döntést.

49. Egy hasonló rendelkezés már az Aarhusi Egyezmény kidolgozása során mintaként szolgáló 90/313/EGK irányelv[18] 3. cikke (2) bekezdésének első albekezdésében is szerepelt. A 90/313 irányelv francia változata a „tanácskozások" kifejezést tartalmazta, és ezt vette át az Aarhusi Egyezmény. Ezen egyezmény megalkotói tehát úgy döntöttek, hogy ezt a fogalmat nem helyettesítik egy általánosabbal.

50. Véleményem szerint az érintett megtagadási oknak egy hatóság „belső" tanácskozásaira szűkített olvasata az Aarhusi Egyezmény végrehajtási útmutatójában[19] szereplő elemzésen is alapulhat, amely útmutató ezen egyezmény értelmezése szempontjából releváns dokumentum még akkor is, ha nem bír kötelező erővel.[20]

51. Úgy vélem tehát, hogy a „tanácskozások" fogalmát úgy kell értelmezni, hogy az csupán a döntéshozatali eljárások tanácskozási szakaszára vonatkozik, amint azt az Aarhusi Egyezmény francia változatában és a 2003/4 irányelv német, francia és olasz változatában alkalmazott kifejezések is sugallják.

52. E tekintetben megjegyzem, hogy a Bíróság a Flachglas Torgau[21] ítélet alapjául szolgáló ügyben, bár más szemszögből, de már értelmezte a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontját.

53. Azon feltétel értelmezése során, mely szerint egy hatóság tanácskozásainak titkos jellegét „jogszabály írja elő", a Bíróság úgy ítélte meg, hogy ez a feltétel különösen azt követeli meg, hogy a nemzeti jog egyértelműen meghatározza a „tanácskozások" hatályát és fogalmát, amelyet a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének a) pontjában szereplő, „a hatóságok döntéshozatali eljárásának utolsó szakaszaira utaló"[22] rendelkezés említ.

54. Noha a Bíróság ebben az ítéletben nem foglalt kifejezetten állást a „tanácskozások" kifejezés terjedelmét illetően, véleményem szerint az előzőekből arra lehet következtetni, hogy ezt a fogalmat egyértelműen körül kell határolni, és nem vonatkozhat a hatóság előtti teljes eljárásra.

16 — A 2003/4 irányelv (16) preambulumbekezdése

17 — Az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének második albekezdése és a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének második albekezdése.

18 — A környezeti információkhoz való hozzáférés szabadságáról szóló, 1990. június 7-i 90/313 tanácsi irányelv (HL 1990. L 158., 56. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 402. o.).

19 — Lásd: Stec, S., és társai, *The Aarhus Convention: An Implementation Guide*, Nations Unies, New York, Genf, 2000, 81. o. Ezen útmutató szerint „az Aarhusi Egyezmény nem tartalmazza a »hatósági eljárások« (helyesen tárgyalások) kifejezés fogalommeghatározását, azonban az egyik értelmezés szerint a hatóság belső műveleteit érintő eljárásokról, nem pedig a hatóságnak az illetékességi területébe tartozó érdemi kérdésekben történő eljárásáról van szó" (francia változat, 74. o.) („The Convention does not define 'proceedings of public authorities' but one interpretation is that these may be proceedings concerning the internal operations of a public authority and not substantive proceedings conducted by the public authority in its area of competence"). Ugyanezt az álláspontot tartalmazza az útmutató második kiadása is (francia változat, 86. o.). Lásd a http://www.unece.org/environmental-policy/conventions/public-participation/aarhus-convention/key-guidance-material.html. weboldalon elérhető dokumentumot.

20 — 2013. december 19-i Fish Legal és Shirley ítélet (C-279/12, EU:C:2013:853, 38. pont).

21 — 2012. február 14-i ítélet (C-204/09, EU:C:2012:71).

22 — 2012. február 14-i Flachglas Torgau ítélet (C-204/09, EU:C:2012:71, 63. pont).

55. Ugyanebben az ügyben Sharpston főtanácsnok az indítványában megállapította, miközben rámutatott a különböző nyelvi változatok közötti eltérésekre, hogy a „hatóságok tanácskozásainak” fogalmát akként kell korlátozni, hogy az legfeljebb a döntéshozatali eljárással összefüggő véleménynyilvánításokat és politikai alternatívákkal kapcsolatos tanácskozásokat foglalja magában. [23] Ezáltal ez az indítvány a Bizottság szűkebb megközelítését alkalmazta ebben az ügyben, amely megközelítés a 2003/4 irányelv francia és német változatán alapult. [24]

56. A fellebbező által hivatkozott Flachglas Torgau ítéletet [25] követően hozott ítéletében a Bundesverwaltungsgericht (szövetségi közigazgatási bíróság, Németország) a szóban forgó megtagadási okot úgy értelmezte, hogy az a tanácskozási szakaszra, vagyis magára a gondolkodási folyamatra korlátozódik, nem vonatkozik a meghozott határozatok alapját képező tényekre, amelyek csak akkor élveznek védelmet, ha e tanácskozási folyamatra vonatkozóan egyenes következtetések vonhatóak le belőlük. [26]

57. Javaslom, hogy a Bíróság lényegében ezt az érvelést fogadja el a jelen ügyben. E megközelítés által biztosítható az Aarhusi Egyezmény értelmében mind a tagállamokra, mind az uniós intézményekre alkalmazandó ugyanazon megtagadási ok egységes alkalmazása.

58. Valóban nem kizárt, hogy az uniós jogalkotó egy nemzetközi kötelezettségvállalásnak megfelelő jogi fogalom alkalmazása során figyelembe vegye az Unió működésének sajátosságait, amely eltérhet a tagállamok működésétől. [27] A jelen ügyben azonban nem gondolom, hogy az ilyen sajátosságok igazolhatják a „tanácskozások” kifejezés olyan értelmezését, amely eltér attól, mint ami a 2003/4 irányelvből következne.

59. Amint arra korábban rámutattam, az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdését az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontjával összhangban kell értelmezni.

60. Az információkhoz való hozzáférésre irányuló kérelemre vonatkozó, ezen uniós rendelkezésekben megállapított kivételt tehát úgy kell tekinteni, mint ami a „hatóságok tanácskozásainak” titkosságára vonatkozik, és így tehát azokat az információkat érinti, amelyek hozzáférhetővé tétele veszélyeztetheti a döntéshozatali eljárások tanácskozási folyamatainak titkosságát. Amint arra a fellebbező rámutat, az ilyen szűk értelmezés eleve kizárja azokat az információkat, amelyek csupán a döntéshozatali eljárás ténybeli hátterét alkotják.

61. Meggyőződésem, hogy ez az értelmezés távol áll az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének szövegétől, amely minden „az intézmény által belső használatra összeállított vagy az intézmény által kapott, olyan ügyre vonatkozó dokumentum[ra vonatkozik], amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot” [28].

23 — Sharpston főtanácsnok Flachglas Torgau ügyre vonatkozó indítványa (C-204/09, EU:C:2011:413, 83. pont).

24 — Sharpston főtanácsnok Flachglas Torgau ügyre vonatkozó indítványa (C-204/09, EU:C:2011:413, 81. pont). Ebben az ügyben a német kormány azt állította, hogy a „tanácskozások” kifejezés magában foglalja a szolgálatok közötti véleménycserét, de nem tartoznak ide az ilyen véleménycserék és az azokat követő határozatok alapjául szolgáló adatok vagy statisztikák.

25 — 2012. február 14-i ítélet (C-204/09, EU:C:2012:71).

26 — 2012. augusztus 2-i ítélet, 7 C 7.12., 26. és 27. pont (ECLI:DE:BVerwG:2012:020812U7C7.12.0).

27 — Éppen e sajátosságokat figyelembe véve hivatkozott az Unió az Aarhusi Egyezmény 19. cikkének alkalmazásával letétbe helyezett nyilatkozatában arra, hogy „a Közösség intézményei az egyezmény által szabályozott területen a dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozó meglévő és a jövőben készülő jogszabályaiknak, valamint a közösségi jog egyéb vonatkozó szabályainak keretein belül alkalmazzák az egyezményt”. Lásd még: 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet (C-612/13 P, EU:C:2015:486, 40. és 41. pont).

28 — Ugyanezen bekezdés második albekezdése, amelyre a jelen ügyben nem hivatkoztak, az „érintett intézményen belüli tárgyalások és előzetes egyeztetések részét képező, belső használatra korlátozott, állásfoglalásokat tartalmazó” dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozik.

62. Mindez annak köszönhető, hogy az uniós jogalkotó, amikor az Aarhusi Egyezményt az 1367/2006 rendelettel az uniós intézmények tekintetében végrehajtotta, úgy döntött, hogy az ezen egyezményben szereplő megtagadási okok átültetése helyett az 1049/2001 rendeletre hivatkozik, amely nem ugyanazt a szóhasználatot alkalmazza. [29]

– A Törvényszék elemzése és megállapításai

63. A fellebbező által megfogalmazott kifogások egyfelől a megtámadott ítélet 80–82. pontjára, másfelől a 87–89. pontjára vonatkoznak.

64. A megtámadott ítélet 79–85. pontjában a Törvényszék a fellebbező azon érvét vizsgálta meg, mely szerint az átláthatóság és az állampolgárok részvétele magában foglalja a kifogások és az adatok pontosságára vonatkozó kérdések megfogalmazásának lehetőségét is, így e kifogások kockázata nem indokolhatja az információkhoz való hozzáférés megtagadását (a megtámadott ítélet 79. pontja).

65. E tekintetben a Törvényszék az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) és (3) bekezdésére vonatkozó ítélkezési gyakorlat [30] alapján úgy ítélte meg, hogy a szóban forgó hatósági eljárás kiemelt védelmet érdemel, mivel az erre vonatkozó információkhoz való hozzáférés lehetővé tenné az érdekeltek számára, hogy megkíséreljék befolyásolni az eljárást, és így tehát védeni kell ezeket a hatósági eljárásokat a külső nyomástól annak érdekében, hogy ne sérüljön a tárgyalások zavartalansága (a megtámadott ítélet 80–81. pontja).

66. Megjegyzem, hogy ez a jogi érvelés, amely teljes mértékben érvényes azon összefonódások ellenőrzése esetén, amelyekkel a Törvényszék által hivatkozott Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet [31] foglalkozik, nem alkalmazható fenntartások nélkül a környezeti információkhoz való hozzáférés területén.

67. Ahogy arra a fellebbező megalapozottan rámutat, az Aarhusi Egyezménynek és az ezen egyezményt az uniós jogban végrehajtó jogszabályoknak egyaránt célja az egyre jelentősebb átláthatóság biztosítása a közigazgatásban, és a környezeti információkhoz való széleskörű nyilvános hozzáférés megadása annak érdekében, hogy a nyilvánosságnak lehetősége legyen arra, hogy tagjai kifejthessék álláspontjukat. [32]

68. Az Aarhusi Egyezmény által szabályozott területen tehát nem hivatkozhat a közigazgatás az információhoz való hozzáférés megtagadásának indokaként a kifogások megfogalmazására és a döntéshozatali eljárás befolyásolásának megkísérlésére.

69. Ebből következően, mivel a Törvényszék megállapította, hogy a kért információk az Aarhusi Egyezmény és az 1367/2006 rendelet által szabályozott területhez tartoznak, a jog téves alkalmazása nélkül nem hivatkozhat arra az Unió egy másik tevékenységi területére vonatkozó indítványra, amely szerint a Bizottság hatósági tevékenységét a bírói eljárásokhoz hasonló [33] védelemben kell részesíteni a tárgyalások zavartalansága érdekében (a megtámadott ítélet 81. pontja).

29 — Néhány szerző az Aarhusi Egyezmény átültetése idején megállapította, hogy az 1049/2001 rendelet olyan elemeket is tartalmazott, amelyek nem feleltek meg az említett egyezménynek. Lásd: Krämer, L., „Access to Environmental Information in an Open European Society – Directive 2003/4", *College of Europe Research Papers*, 5/2003, 28. o..

30 — 2011. július 21–i Svédország kontra MyTravel és Bizottság ítélet (C-506/08 P, EU:C:2011:496, 86. és 87. pont) és Kokott főtanácsnok ezen ügyre vonatkozó indítványa (EU:C:2011:107, 65–67. pont).

31 — 2011. július 21-i ítélet (C-506/08 P, EU:C:2011:496).

32 — Lásd az Aarhusi Egyezmény kilencedik preambulumbekezdését, a 2003/4 irányelv (1) preambulumbekezdését és az 1367/2006 rendelet (2) preambulumbekezdését.

33 — Kokott főtanácsnok a Törvényszék által hivatkozott indítványában úgy vélte, hogy a hatósági eljárásokat, éppen az összefonódások ellenőrzése területén, a bírósági eljárásokhoz hasonlóan védeni kell a külső nyomástól. Lásd: Kokott főtanácsnok Svédország kontra MyTravel és Bizottság ügyre vonatkozó indítványa (C-506/08 P, EU:C:2011:107, 65–67. pont).

70. Emellett nem alkalmazható az Aarhusi Egyezmény által szabályozott területre a Törvényszék által a megtámadott ítélet 82. pontjában hivatkozott indok sem, mely szerint a hatósági tevékenység nem követel meg ugyanolyan széles körű hozzáférést a dokumentumokhoz, mint a jogalkotási tevékenység. Ennek az egyezménynek ugyanis célja, hogy növelje az átláthatóságot főleg a hatósági tevékenység területén, mivel hatálya nem terjed ki a jogalkotási jogkör gyakorlására. [34]

71. A megtámadott ítélet 80–82. pontjában szereplő okok tehát nem összeegyeztethetőek az Aarhusi Egyezmény és az 1367/2006 rendelet céljaival, és sértik az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének második albekezdésében és az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő elvet, mely szerint az információkhoz való hozzáférés megtagadásának indokait szűken kell értelmezni.

72. Ezt követően a Törvényszék a megtámadott ítélet 86–89. pontjában a fellebbező azon érvét vizsgálta, mely szerint a kért információk nem tartoznak a hivatkozott megtagadási ok alkalmazási körébe, mivel nem lehet úgy tekinteni, hogy ezek a döntéshozatali eljárásra vonatkoznak, kizárólag az említett eljárás ténybeli alapjáról szólnak (a megtámadott ítélet 86. pontja).

73. E tekintetben a Törvényszék megjegyezte, hogy egy intézmény az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésére hivatkozással megtagadhatja a hozzáférést olyan ügyre vonatkozó dokumentumhoz, „amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot”, mivel véleménye szerint e kifejezés használata azon dokumentumok esetén teszi lehetővé az alkalmazását, amelyek közvetlenül kapcsolódnak a döntési folyamatban érintett kérdésekhez (a megtámadott ítélet 87. és 88. pontja).

74. A Törvényszék megállapította, hogy ez a helyzet a vitatott információk esetében is, mivel olyan adatokról van szó, amelyeket a tagállam a 2003/87 irányelv 11. cikke és a 2011/278/EU határozat [35] 15. cikke alapján az üvegházhatású gázok ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeinek kiszámítása céljából köteles volt átadni a Bizottságnak. Az említett információk tehát „közvetlenül a döntéshozatali eljárás keretében vizsgált kérdéshez kapcsolódtak”, és így „olyan kérdésre vonatkoztak, amellyel kapcsolatosan az intézmény még nem hozott határozatot” (a megtámadott ítélet 89. és 90. pontja).

75. Megjegyzem, a Törvényszék által kifejtett érvelés nem veszi figyelembe, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő dokumentumokra vonatkozó kivételt az Aarhusi Egyezmény és az 1367/2006 rendelet által érintett területen szűken kell értelmezni, és figyelembe kell venni az ezen egyezményben meghatározott megtagadási okok kimerítő listáját.

76. Az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdése a) pontjának megfelelően egy környezeti adatra vonatkozó kérelem elutasítható, ha ez veszélyeztetné „a hatósági eljárások titkosságát, amennyiben e titkosságot a jog előírja”. Úgy vélem, hogy ezt a megtagadási okot úgy kell értelmezni, hogy a döntési eljárások tanácskozási folyamataira vonatkozik, és nem terjed ki a teljes hatósági eljárásra. [36]

34 — Még akkor sem, ha az uniós jogalkotó úgy döntött, hogy az egyezmény rendszerét kiterjeszti az uniós jogalkotói tevékenységre. Lásd az Aarhusi Egyezmény 2. cikke (2) bekezdésének második albekezdését és az 1367/2006 rendelet (7) preambulumbekezdését.

35 — A kibocsátási egységekre vonatkozó harmonizált ingyenes kiosztás uniós szintű átmeneti szabályainak a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10a. cikke értelmében történő meghatározásáról szóló, 2011. április 27-i 2011/278/EU bizottsági határozat (HL 2011. L 130., 1. o.).

36 — Lásd a jelen indítvány 60. pontját.

77. Figyelembe véve ezt az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő megtagadási okot, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdése első albekezdésének a Törvényszék által a megtámadott ítélet 87–90. pontjában kifejtett értelmezése túlságosan kiterjesztő, mivel minden olyan kérdésekre vonatkozó dokumentumra is kiterjedhet, amellyel kapcsolatosan hatóság még nem hozott határozatot. [37]

78. Így a Törvényszék megsértette az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésében szereplő elvet, mely szerint az információkhoz való hozzáférés megtagadásának indokait szűken kell értelmezni, valamint az Aarhusi Egyezménynek megfelelő értelmezés kötelezettségét. [38]

Előzetes következtetés

79. A fentiekben kifejtett okokból úgy vélem, hogy a megtámadott ítélet 80–90. pontjaiban a Törvényszék tévesen értelmezte az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben az 1049/2001 rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdését.

80. Ennélfogva véleményem szerint hatályon kívül kell helyezni a megtámadott ítéletet, anélkül hogy szükség lenne a fellebbezés második jogalapjának vizsgálatára.

A megtámadott ítélet hatályon kívül helyezésének következményeiről

81. Az Európai Unió Bírósága Alapokmánya 61. cikke első bekezdésének megfelelően, ha a Bíróság a megtámadott határozatot hatályon kívül helyezi, az ügyet maga a Bíróság is érdemben eldöntheti, ha a per állása megengedi.

82. Úgy vélem, hogy ez a feltétel a jelen esetben teljesül.

83. A felperes a Törvényszék előtt keresete alátámasztásául lényegében két jogalapra hivatkozott a vitatott határozat megsemmisítésére irányuló kérelmében, amelyek közül az elsőt az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdésének megsértésére alapította.

84. A jelen indítvány 76–78. pontjából az következik, hogy e jogalapnak helyt kell adni.

85. Amint a fellebbező arra az elsőfokú eljárásban benyújtott keresetében és módosított keresetében jogosan hivatkozik, a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendeletnek az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdésével összefüggésben értelmezett 4. cikke (3) bekezdését, amikor úgy ítélte meg, hogy a kért információkra az a megtagadási ok vonatkozik, amely a Bizottság döntéshozatali rendjének súlyos veszélyeztetését érinti.

86. Mivel az 1367/2006 rendelet 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja értelmében vett környezeti információkhoz való hozzáférésre vonatkozó kérelemről van szó, a felek egyetértenek abban, hogy ezt a megtagadási okot az Aarhusi Egyezmény 4. cikke (4) bekezdésének a) pontja alapján úgy kell tekinteni, hogy célja a hatósági tanácskozások titkos jellegének védelme.

37 — Megjegyzem, hogy a környezeti információkhoz való hozzáférésről szóló legújabb ítélkezési gyakorlatban a Törvényszék az 1049/2001 rendelet ezen rendelkezésének jelentősen szigorúbb értelmezését fogadta el. Lásd: 2016. szeptember 20-i PAN Europe kontra Bizottság ítélet (T-51/15, nem tették közzé, EU:T:2016:519, 30–37. pont).

38 — Lásd a jelen indítvány 39. pontját.

87. Márpedig a jelen ügyben a Bizottság nem bizonyította, hogy a kizárólag a jövőbeni határozat ténybeli alapjára vonatkozó, vagyis a 2003/87 irányelv 11. cikke és a 2011/278 határozat 15. cikke alapján az üvegházhatást okozó gázok ingyenesen kiosztott kibocsátási egységeinek kiszámítása céljából a Németországi Szövetségi Köztársaság által a Bizottságnak átadott információkhoz való hozzáférés mennyiben veszélyeztethetné az ezen határozat meghozatalára vonatkozó tanácskozási folyamatot.

88. A Bizottság által a vitatott határozatban kifejtett érvelés, amely azon a tényen alapul, hogy az említett információk teljeskörű közlése a tagállamok által átadott információkra vonatkozó kérdések és kifogások megfogalmazására ad alkalmat a nyilvánosság számára, ami azzal a veszéllyel jár, hogy hátráltathatja a döntéshozatali eljárást, és rossz hatással lehet a Bizottság és a tagállamok közötti párbeszédre, nem helyénvaló, tekintettel az 1367/2006 rendelet és az Aarhusi Egyezmény céljára, amely arra irányul, hogy a környezetvédelem területén növelje a hatósági tevékenység átláthatóságát.

89. Másfelől a vitatott határozat az 1367/2006 rendelet 6. cikkének (1) bekezdését megsértve elmulasztotta annak megállapítását, hogy a kért információk a környezetbe való kibocsátásra vonatkoznak-e, és nem vette figyelembe azt a közérdeket, amelyet az információ közzététele szolgál.[39]

90. A közérdekkel kapcsolatban megjegyzem, hogy a környezeti információkhoz való hozzáférésre vonatkozó jog egyik célja a környezetvédelmi tudatosság növelése és lehetőség biztosítása a nyilvánosság tagjai számára álláspontjuk kifejtésére. Márpedig, amint azt a fellebbező az elsőfokú eljárásban benyújtott válaszában jogosan megjegyzi, a nyilvánosság tagjainak a tagállamok hibás adataira vonatkozó esetleges jelzései segíthetnek a Bizottságnak, hogy jobban elláthassa a 2011/278 határozat 15. cikkének (1) bekezdésében meghatározott feladatait.

91. Végül megállapítom, hogy nincs jelentősége annak, hogy a hozzáférésre irányuló kérelem a jelen esetben egy olyan vállalkozástól származik, amely maga is az ingyenes kvótarendszer jogosultja. A környezeti információkhoz való hozzáférés joga indoklási kötelezettség nélkül megillet minden természetes és jogi személyt.[40] Nincs tehát jelentősége, hogy fennáll-e az ehhez fűződő érdek, vagy sem. Emellett még ha a fellebbezőnek az ingyenes kvótarendszer jogosultjaként külön érdeke fűződik is ahhoz, hogy a kvóták számításakor felhasznált információk pontosak legyenek, nem kizárt, hogy ez az érdek megegyezik az ahhoz fűződő a közérdekkel, hogy a Bizottság a környezetre vonatkozó határozatait pontos és naprakész információk alapján hozza meg.

92. Következésképpen a kereset első jogalapjának helyt kell adni, és a vitatott határozatot meg kell semmisíteni anélkül, hogy szükséges lenne az elsőfokú eljárásban benyújtott kereset második, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (5) bekezdésének megsértésén alapuló jogalapjának vizsgálata.

93. Mindenesetre ez utóbbi rendelkezés a jelen ügyben nem minősül olyan ténylegesen önálló megtagadási oknak, amely indokolhatná a vitatott határozat hatályban tartását. A Németországi Szövetségi Köztársaság által az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (5) bekezdése alapján kinyilvánított tiltakozást ugyanis szintén a Bizottság határozathozatali eljárásának az ugyanezen rendelet 4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő védelmével indokolják (a megtámadott ítélet 127. pontja).

39 — Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jogok eladására vonatkozó információkhoz való hozzáférésről szóló hasonló helyzettel kapcsolatban lásd: Kokott főtanácsnok Ville de Lyon ügyre vonatkozó indítványa (C-524/09, EU:C:2010:613, 69–74. pont). Megjegyzem, hogy a 2003/4 irányelv 4. cikke (2) bekezdésének második albekezdése kizárja azt, hogy a hatóságok tanácskozásainak titkos jellegére lehessen hivatkozni, ha a hozzáférés iránti kérelem a kibocsátásokra vonatkozó információkra irányul. Még ha az 1367/2006 rendelet nem is tartalmaz ilyen korlátozást, kétlem, hogy a Bizottság sikeresen hivatkozhatna ugyanebben az ügyben erre az okra, mivel erre csak a tagállamoknak van lehetőségük.

40 — A 2003/4 irányelv nyolcadik preambulumbekezdése. Lásd: 2013. december 19-i Fish Legal és Shirley ítélet (C-279/12, EU:C:2013:853; 36. pont); 2015. október 6-i East Sussex County Council ítélet (C-71/14, EU:C:2015:656, 56. pont).

Végkövetkeztetések

94. A fentiekben kifejtettek alapján azt javasolom a Bíróságnak, hogy:

– az Európai Unió Törvényszékének a 2014. december 11-i Saint-Gobain Glass Deutschland kontra Bizottság ítéletét (T-476/12, nem tették közzé, EU:T:2014:1059) helyezze hatályon kívül;

– a Bizottságnak a 2003/87/EK irányelv 10a. cikkében előírt, az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységeinek kiosztására irányuló eljárásában a Németországi Szövetségi Köztársaság részéről a Bizottság rendelkezésére bocsátott dokumentumhoz való hozzáférésre irányuló kérelem részleges elutasításáról szóló, 2013. január 17-i (GestDem 3273/2012) határozatát semmisítse meg; és

– a Bizottságot kötelezze a két eljárás költségeinek a viselésére.